

S ĀCEĀ~Ā•kem si Ā~ijeme ten svĀ~j prostý a nudný Ā~ivot plný ka~dodenní rutiny tak nĀ~jak pokojnĀ~ a povĀ~tšinou nerušenĀ~. Máme zjeté rituály, které se nemĀ~ní a jakýkoliv zásah do našeho všedního Ā~ivota je kvitován s nevĀ~kem a cokoliv, co naruší ten náš stereotyp, mĀ~ doká~e maximálnĀ~ rozhodit. V rámci vykonávání Ā~innosti rodiĀ~e na mateĀ~ské dovolené jsem dosáhl stavu dĀ~chodce, který se zuby nehty drĀ~í toho svého a cokoliv jiného ho rozezlí.

JestliĀ~e cizí dĀ~tí bĀ~hají pĀ~med domem po trávĀ~ a dĀ~lají hluk, ihned si na nĀ~ došlápnu a z okna je seĀ~mvejde. Jezdím po supermarketech a jak sup vyhledávám slevy. Sleduju televizní kanál Šlágr, pĀ~mi kterém rozjímám, zatímco ĀCEĀ~k tanĀ~i a pĀ~mi tom s láskou vzpomínám na svou minulost. Chodíme s ĀCEĀ~kem krmit holuby a kaĀ~enky, vstáváme pĀ~med východem slunce a poĀ~ád si na nĀ~co stĀ~Ā~uju. JeštĀ~ poĀ~ádný kĀ~Ā~ový Ā~ily a jsem jasnej. PĀ~es týden si Ā~ijeme s ĀCEĀ~kem ten náš zjetý Ā~ivot. NeĀ~íkám, Ā~e je to paráda, ale zvyk

No a pak pĀ~ijde víkend a do té naší domácnosti se nám nasĀ~kuje Nataša, která náš Ā~ivotní styl rozcupuje do mrtĀ~. Z dĀ~vodu toho, Ā~e náš malý plod lásky, který je svĀ~tlem našeho Ā~ivota, odm

spát v pokojiĀ~ku v postýlce, protoĀ~e aĀ~ je to náš malý plod lásky, který je svĀ~tlem našeho Ā~ivota, je to sig vyvrhel a pĀ~edstupeĀ~ Satana, jde mu výhradnĀ~ o nepohodlí zbytku rodiny a usiluje o to, abych v dohledné dobĀ~ buĀ~ zešílel a nebo zemĀ~el (je mu jedno, co z toho si vyberu), spí pĀ~es týden se mnou v posteli a Nataša spí v pokojiĀ~ku. JeštĀ~ mi není ani tĀ~icet a uĀ~ spím se svou partnerkou oddĀ~lenĀ~. DevĀ~t z deseti rozvodových právní

doporuĀ~uje ĀCEĀ~ka do ka~dé domácnosti. O víkendu se role obrátí a do pokojiĀ~ku jdu spát já, zatímco Nataša ulehá vedle ĀCEĀ~ka do naší manĀ~elské loĀ~e. Je to jasný oidipovský komplex. Spaní v pokojiĀ~ku je pro mĀ~

stresující záleĀ~itostí. Nejen, Ā~e v noci nemĀ~Ā~u jít na záchod, protoĀ~e bych prĀ~chod pokojiĀ~kem po tmĀ~ nepĀ~Ā~ (všude na zemi jsou pĀ~edmĀ~ty nachystané k tomu, abych na nĀ~ šlápnu, rozĀ~íznul si nohu a vykrvácel, které tam ĀCEĀ~k pĀ~ed spaním ka~dý veĀ~er poctivĀ~ umístí), ale navíc spím pĀ~mo v epicentru syntetického písku. St

neodeznĀ~la doba písková, kdy ĀCEĀ~k dostal k VánocĀ~m syntetický písek, aby si mohl dĀ~lat báboviĀ~ky a ty pak Ā~rát.

Ten debilní písek je úplnĀ~ všude po bytĀ~. VnĀ~ bytu, je urĀ~itĀ~ i u sousedĀ~ a jednoho dne bude po celém svĀ~tĀ~. NicménĀ~ Ā~ím blíĀ~e se Ā~lovĀ~k nachází ĀCEĀ~kovu pokojiĀ~ku, tím více písku lze zaznamenat. No a v pokojiĀ~ku je ho sar

nejvíce. Válenda v pokojiĀ~ku je tedy pískem prošpikovaná a neznalý jedinec by tuto oznaĀ~il ne za válendu, ale za kupu písku. Spát na kupĀ~ písku s tím, Ā~e celou noc potĀ~ebujete na záchod, ale bojíte se kupu opustit, to nezní jako plán na kvalitní spánek.

Po noci v písku vyhlašuje Nataša sobotní ráno celoplošný systém dĀ~vĀ~ry. To znamená, Ā~e ĀCEĀ~k je od pasu dolĀ~ nahatý a nemá plínku. Je pravda, Ā~e jsem se tento systém pokoušel Nataše rozmluvit, ale ta na nĀ~m trvala, naĀ~eĀ~ jsem jí oznámil, Ā~e tohoto šíleného experimentu se úĀ~astník

nebudu. Sobotní celoplošný systém dĀ~vĀ~ry ĀCEĀ~k promĀ~ní hned záhy a Nataša nabíhá s hadre

kbelíkem vytĀ~ít louĀ~iĀ~ku v kuchyni. Já jsem jen kroutil hlavou. Nebyl to z mé strany posmĀ~ch. To kdepak. Spíš to byl úĀ~as nad neúnavnou naivitou Nataši, Ā~e ono to pĀ~jde. Ano, ono to šlo. Po další pĀ~l hodin

ĀCEĀ~k sobotní celoplošný systém dĀ~vĀ~ry promĀ~nil znovu, tentokrát v koupelnĀ~ a Nataša uĀ~ s

menším nadšením nabíhá s hadrem a kbelíkem do koupelny. Potom si šel kluk hrát do pokojiĀ~ku, kde plnil pohovku dalším pískem, aby se táta další noc poĀ~ádnĀ~ pomĀ~l. A jelikoĀ~ si tam hrál

nezvykle dlouho, šel jsem ho zkontrolovat, jestli neudĀ~lal zase nĀ~jaké peklo. "ĀCEĀ~ku ty si tady takhle hezky hraješ?" Zeptal jsem se ho zrovna kdyĀ~ mĀ~l lopatku i s pískem zaraĀ~enou v chĀ~tánu. "Ahmm". Vyndal si lopat

a radostnĀ~ odpovĀ~dĀ~l. "Tak to je super. A budeš dĀ~lat ee?" TázavĀ~ jsem se na nĀ~ho obrátil "Ne." "Aha a náhodou jsi to ee uĀ~ neudĀ~lal, Ā~e jo?" "Ahmm" (neumí Ā~íkat ano, takĀ~e souhlas projeví, Ā~e udĀ~lá zvuk na bázi la

"Aha a kde máš to ee?" Zeptal jsem se se zaujetím, jelikoĀ~ louĀ~iĀ~ku jsem nikde nevidĀ~l. ĀCEĀ~k ukázal na

a bylo tam. Majestátní hovno se skvĀ~lo na dĀ~tském koberci s tematikou autiĀ~ek a já jsem šel oznámit do obývacího

Nataše, Ā~e její celoplošný systém dĀ~vĀ~ry slaví další úspěĀ~y a Ā~e já to uklízet nehodlám

Vedle tohoto kolosálního úspěĀ~chu mĀ~ Nataša a o víkendu vede k prĀ~bĀ~Ā~nému úklidu. Na to nejsem zvyklý, protoĀ~e mimo víkend uklízím akorát hodinu pĀ~med tím, neĀ~ pĀ~ijede z práce. Úklid mĀ~ totiĀ~ vyĀ~erpává a nedĀ~lá mi d

víkendu jsem tedy v permanentním zápĀ~ahu. TaktĀ~e se musím mít na pozoru, co se týĀ~e kouĀ~ení. PokaĀ~dé, kdy

zakouĀ~ím, pĀ~ipomíná mi, Ā~e jsem slíbil, Ā~e s tím pĀ~estanu. PatrĀ~ jsem tehďa, kdyĀ~ jsem to sliboval, vyuĀ~il klas

Ā~e slibem neurazíš, ale nejsem si jist, zda jsem to myslel vá~nĀ~. Tím pádem se musím tvĀ~t, Ā~e kouĀ~ím jen

obĀ~as a jen co by se za nehet vešlo. To potom, kdyĀ~ pĀ~l dne nekouĀ~ím a pak jdu se smetím, vytáhnu pĀ~med

barákem Ā~tyĀ~i aĀ~ pĀ~t cigaret najednou, naĀ~eĀ~ je mi blbĀ~ a mám nikotinový šok. S nikotinovým šokem

potom mnohem lépe prĀ~bĀ~Ā~ uklízí, kór pokud Nataša ještĀ~ poĀ~ádnĀ~ nevzdala svĀ~j systém

celoplošné dĀ~vĀ~ry. Místo odpoledního šlofíku, který je pro mĀ~ Ā~ivotnĀ~ dĀ~leĀ~itý, Nataša zav

jsem rodinný typ a jdeme vĀ~tšinou na procházku. To se obvykle plíĀ~ím po venku v posledním taĀ~ení a šálím

halucinace. Podle ní, kdyĀ~ dítĀ~ nebude pĀ~es den spát, usne veĀ~er mnohem dĀ~ív. Je to sice pravda, ale to je mi k niĀ~e

protoĀ~e s ĀCEĀ~kem v posteli bude spát ona a já se pĀ~jdu schoulit do pokojiĀ~ku do hory písku. Jakmile se vrátíme z

procházky (já se vĀ~tšinou uĀ~ pouze doplazuju), Nataša oĀ~ekává, Ā~e jí s ĀCEĀ~kem pĀ~edvedeme nĀ~jak

novinky, které jsem ho pĀ~es týden nauĀ~il. Asi není Ā~ádné tajemství, Ā~e jsem ĀCEĀ~ka pĀ~es týden nenauĀ~il vĀ~bec n

jsem se výhradnĀ~ na to, udrĀ~et ho pĀ~mi Ā~ivotĀ~, protoĀ~e jakýkoliv poĀ~in navíc by byl brán jako nadstandard a na toto u

dávno sílu. KdyĀ~ zjistí, Ā~e ĀCEĀ~k nic nového neumí, musíme se všichni tĀ~mi shromĀ~dit v pokojiĀ~ku a z

NejdĀ~íve uĀ~i ĀCEĀ~ka novým vĀ~cem, naĀ~eĀ~ uĀ~i mĀ~, jak uĀ~it ĀCEĀ~ka. MĀ~ to je vĀ~tšinou stejnĀ~ uĀ~ jedn

odpoledního spánku zaĀ~ínám ztrácet vĀ~domí a okolí nevĀ~nuju pozornost. NicménĀ~ i pĀ~es to jsem dokázal Nataša

obelstít. Systém spoĀ~ívá v tom, Ā~e se stupidnĀ~ usmívám a pĀ~mikyvuju, aniĀ~ bych vĀ~dĀ~l na co. Nataša je pak

spokojená, protoĀ~e to vypadá, Ā~e si její rady beru k srdci. VeĀ~er uĀ~ bývá standardní, jelikoĀ~ to je Nataša a

pĀ~es týden, takĀ~e si jenom pustíme stokrát Hurvínka na mobilu a jde se spát. Nataša k ĀCEĀ~kovi a já na hanbu do

pokojí se do postele plné písku. Vzpomínám si, jak každou noc říkám, že tu postel patří; tí den musím vyluxovat, nikdy jsem to neudělal. Ani to neudělám, o tom není pochyb. Víkend bývá sice rodinný, ale náročný, proto se každou noc ve večer spolu s někým těšíme na pondělí, kdy si zase pojedeme to svoje tempo. Hezky v klidu, žádný spánek se neztrhat. DOMINIK LANDSMAN <http://fotrur-denik.blog.cz/> (pokračování co nejdříve)